

tuació dins d'aquests organismes, per la sola raó que no funcionaven; aquell, bo i no haver fet *res, absolutament res* pel nostre Sindicat ni per la nostra Mutual, essent un veritable desconegut, encara que sigui *vell*, se li prorroga de mica en mica, gairebé un any el termini perquè pugui entrar fins a *vuit* grups.

Diuen alguns—no tots—dels defensors i autors d'aquest dolorós acord: *espiritualment*, és evident que d'aquests benemèrits fundadors, n'hi ha que són mereixedors de *tots* els honors per part del Sindicat, com la creació del premi Puig i Sais, erecció en bronze d'un seu bust, nomenament de soci de mèrit, acord de l'Assemblea general de Delegats del Sindicat recabant el seu permís per a ésser consultat constantment pel Sindicat (President honorari), etc., etc.; és més, fins d'aquests benemèrits fundadors, n'hi ha que són mereixedors, per part de la Mutual, d'una excepció en la limitació d'edat per poder ingressar en els *dos* grups que falten... però aquesta excepció sols pot arribar als 50 anys... d'aquí no pot passar; els benemèrits companys fundadors que passin de 50 anys, no poden continuar de companys en els *dos* únics grups que faltaven. Quines coses més rares! Qui sap l'origen que tenen! O imperfeccions de la humanitat! Això ha creat un seriós estat d'opinió, que sembla que vol recollir el Consell administratiu de la Mutual del Sindicat de Metges de Catalunya. *En hora bona.*

Altrament, seguint les nostres reflexions, havem de constatar altres fets tan dolorosos com significatius, per provar, després, de deduir-ne, no ja la meua fe constant, sinó també la vitalitat palesa, tant del Sindicat com de la seva pàgina, la Mutual. Aquest fet és la repetició del cas que durant la prorroga d'implantació de la limitació d'edat s'esdevé, de companys que solliciten llur admissió a molts grups de la Mutual en edat avançada i tenint fills metges i no solliciten l'admissió dels fills. Hi ha honroses excepcions, però, amb tot, aquests companys, em volen dir quin concepte tenen de mutualitat? Perquè és ben singularment significatiu que ells, amb el pes dels anys volen (tal vegada no ho veuen) hipotecar l'esdevenidor dels mutualistes joves sense procurar que ingressin els seus fills. Recordem-nos que mutualitat vol dir *tots* per a un i *un* per a tots.

Un altre d'aquests fets, que també em fa reflexionar força, és el següent: Mentre va regir l'encertat acord del Sindicat i de la Mutual, ple de bona intenció i amb abundosos fruits, de fer obligatori l'ingrés al I grup d'Invalidesa en sindicar-se, i que cobrés la Mutual la quota fixa d'una pesseta i condonés la derrama, en aquest grup ingressaren molts i molts, però cal remarcar amb pena que la majoria no han sollicitat cap més grup. No recorden aquests bons companys que la vida i la salut són patrimonis eventuals, que per això hem de cobrir-ne tots els riscos com a homes moderns i previsors? Em volen fer el favor de fixar-se en els promigs irrisoris que costa la nostra Mutual per a salvar aquests riscos, ensems que d'adonar-se que el dia que estiguin tots mutualitzats, aquests promigs seran *homeopàtics*?

Finalment, vull fer constar el cordial i ben fonamentat desig del benivolgut company doctor Tost, que morí ben aviat la nostra Caixa de Beneficència. Ell diu que en 3 anys s'han pagat 66.452 pessetes, que han servit per eixugar moltes llàgrimes. També em fa néixer alguna reflexió aquest fet tan enlairadament honorable per al nostre Sindicat: l'existència d'aquesta Caixa obeeix a dues causes; la primera és la de socórrer els que no pogueren fruir dels beneficis de la Mutual, perquè encara no existia, i la segona, encara que em dol de dir-ho, existeix i no hauria d'existir, ja que cal recordar que *algunes* famílies de les socorregudes, ho eren de metges que, perquè no sentien gaire la previsió ni el bon companyerisme, *tal vegada perquè eren joves*, incorregueren en la negligència de no fer-se de la Mutual, amb la qual llur família avui faria ús d'un *dret* i no d'una *caritat*, i tindria sempre molt major ajut en el primer cas que en el segon.

Si recordem que Mutualitat vol dir sistema de societats d'assegurances mútues, o sigui, amb recíproca correspondència; que la nostra Mutual és filla del Sindicat de Metges de Catalunya, és a dir, de la gran família de metges de Catalunya i Balears, raó per la qual tots som germans i fem que els Consells de la Mutual s'inspirin sempre en la més gran fraternal companyonia, podrem capir fàcilment la conveniència i àdhuc la bellesa que tindria, espiritual i